

[Landbrugsministeren.]

„Bortset fra Skatter til Stat og Kommune samt Pumpeafgiften kan der for Tiden indtil Udgangen af Aaret 1936 ikke gøres Arrest, Udlæg eller Udpantning i eller affholdes Tvangsauktion, over de under Lodsejerlaget hørende Ejendomme, lige saa lidt som disse Ejendomme i det nævnte Tidsrum kan inddrages under Ejerens Konkursbo.

Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse med Hensyn til de under Lodsejerlaget hørende Parceller, der er pantsat sammen med Ejendomme, der ikke henhører under Lodsejerlaget.

Paragraffen er foreslaaet under Hensyn til, at naar man gennemfører dette Lovforslag, der yder saa stor Støtte til de nuværende Lodsejere til Gennemførelse af en Forbedring af deres Forhold, og man ved, at i alt Fald mange Lodsejere har betydelig Gældsforpligtelse, som de har Vanskelighed ved at klare, vil de let kunne blive udsat for Indgreb af deres Kreditorer nu, da der er Udsigt til, at der bliver mere til Dækning af de Laan, disse har indestaaende i Ejendommene, saaledes at Lodsejerne ikke vil kunne blive ved Ejendommene som Følge af den Forbedring, her foretages, og da det selvfølgelig netop er Meningen med dette Tilsagn om Støtte fra det offentlige Side, er det rimeligt, at man, i alt Fald saa længe Arbejdet varer og der ingen Indtægt faas af denne Forbedring, værner Lodsejerne mod Kreditorernes Forgødtbefindende.

Jeg har nu gennemgaaet Hovedbestemmelserne i Lovforslaget. At det er et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa, skal jeg erkende, men paa den anden Side mener jeg, det er i høj Grad nødvendigt at yde Støtte til Bevarelse af det store Arbejde, der foretages til Dyrkning af disse meget frugtbare Arealer, som ellers sikkert kommer ud for overordentlig store Vanskeligheder, og det har hverken Kreditorer eller det offentlige Interesse i. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

S. C. Nørgaard: De almindelige tryk-kende Forhold for Landbruget i de sidste Aar har foraarsaget, at de Landbrugere, som har deres Jord i det udtørrede Kolindsund, er kommet i et vanskeligt økonomisk Forhold, saa vanskeligt, at de som saa mangen anden Landbruger ikke blot ikke kan betale hver sit, men ikke engang kan skaffe de Midler til Veje, som er nødvendige for Tørholdelsen af Arealerne. Som Ministeren lige har berørt, bevilgedes

der i Fjor et Beløb paa 40 000 Kr. for at holde Udpumpningsarbejdet i Orden. Havde de ikke faaet Hjælpen dengang, var Tørholdelsen af Arealerne allerede i Fjor gaaet i Staa. Alle vidste jo godt dengang, at selv om vi bevilgede det Beløb, var det kun en Bevilling, der skulde hjælpe over den øjeblikkelige Nød; der vilde følge mere efter. I Aar foreligger der derfor Forslag om at skabe en endelig Ordning af de vanskelige Forhold. Hertil mener man, at et Beløb paa 450 000 Kr. er nødvendigt, og den højtærede Minister stiller derfor Forslag om, at et saadant Beløb skal ydes dels som Laan, dels som Tilskud.

Den højtærede Ministers Forslag, er i alt væsentligt bygget paa et Kommissionsforslag. Dette Forslag har i Folketinget været Genstand for en ret indgaaende Behandling, hvorunder vel nok de forskellige Synspunkter, der med Rette kan gøres til Genstand for Overvejelser, har været draget frem. Og det har taget megen Tid at behandle dette Lovforslag i Folketinget; det blev fremsat den 1. Februar, og nu staaer vi ved Slutningen af April, det har altsaa taget ca. et Fjerdingaar. Naar Landstinget nu skal gøre Forslaget færdigt paa et Par Dage, vil man erkende, at det ikke er megen Tid, der bliver levnet os til Sagens Behandling, og nogen særlig indgaaende Behandling kan den derfor vanskeligt faa her i Tinget.

Jeg synes nok, at den ændrede Affattelse, Lovforslaget har faaet i Folketinget, indeholder Forbedringer paa flere Punkter, men jeg er alligevel af den Opfattelse, at der kunde være en vis Rimelighed i, at Staten ikke blot i Lighed med, hvad der sker i Henhold til Grundforbedringsloven, yder en Part til Materialer og Fabrikater som direkte Tilskud, men ogsaa ydede et Tilskud derudover; Staten har jo nemlig betydelig Interesse i, at disse Arealer, som den højtærede Minister betegnede som overordentlig værdifulde, ikke paa ny kommer under Vand og saaledes ikke bliver i Stand til at yde, hvad de ellers kan. Venstres Medlemmer i Folketingsudvalget har stillet et hertil sigtende Forslag. Jeg ønsker meget, at dette Forslag paa ny maa blive gjort til Genstand for Overvejelse, og jeg vil haabe, at Ministeren ikke vil stille sig uvillig hertil.

Endvidere maa jeg erkende, at der nok kan være nogen Rimelighed i, at de afgiftsfrie Lodsejere maa bidrage til Udgifterne ved Iværksættelse af de under § 1 omtalte Foranstaltninger, men da disse Lodsejere jo nu engang i Henhold til tid-